

Vec C-610/23 [Al Nasiria] ⁱ

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

3. október 2023

Vnútroštátny súd:

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

30. jún 2023

Žalobca:

FO

Žalovaný:

Minister pre imigráciu a azyl

ⁱ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

Predmet konania vo veci samej

Žaloba o neplatnosť rozhodnutia Nezávislej odvolacej komisie Ministerstva pre imigráciu a azyl, ktorým sa ako zjavne nedôvodné zamieta odvolanie žalobcu podané proti zamietnutiu jeho žiadosti o medzinárodnú ochranu.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Výklad článku 46 smernice 2013/32 – v spojení s ustanoveniami smernice 2008/115 a s ohľadom na článok 47 Charty základných práv Európskej únie – a zásad procesnej autonómie členských štátov, ekvivalencie a efektivity – článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. Môže zákonodarca vzhľadom na význam opravného prostriedku v zmysle článku 46 smernice 2013/32 vyvodiť domnienku o nesprávnom podaní takéhoto opravného prostriedku a z tohto dôvodu možnosť jeho zamietnutia ako zjavne nedôvodného (čo znamená aj neposkytnutie lehoty na dobrovoľný odchod podľa § 22 ods. 4 zákona č. 3907/2011 a článku 7 smernice 2008/115) bez úplného preskúmania prípadu *ex nunc*, a to z dôvodu, že žiadateľ [o medzinárodnú ochranu] sa nezúčastnil osobne na zasadnutí Komisie, ktorá sa prípadom zaoberala?

2. a. V prípade záveru, že na uvedenú problematiku sa vzťahuje zásada procesnej autonómie členských štátov, majú sa za obdobné vnútroštátne procesné pravidlá v rámci posudzovania zásady ekvivalencie považovať pravidlá, ktorými sa riadia konania pred správnymi komisiami rozhodujúcimi o opravných prostriedkoch podľa vnútroštátneho práva, alebo procesné pravidlá upravujúce podávanie žalôb vo veci samej (alebo žalôb o neplatnosť) v správnom súdnictve?

b. Je stanovenie povinnej osobnej účasti (alebo, v uvedených prípadoch, povinnosti zaslať potvrdenie podľa § 78 ods. 3 zákona č. 4636/2019) zlučiteľné so zásadou efektivity v rámci práva Únie a najmä s efektívnym výkonom práva na účinné opravné prostriedky? V tejto súvislosti sa kladie tiež otázka, či je na jednej strane relevantné, či domnienka nesprávneho uplatnenia práva na opravný prostriedok v zmysle § 97 ods. 2 zákona č. 4636/2019 zodpovedá poznatkom vyplývajúcim zo všeobecnej skúsenosti, a či je na druhej strane významné, že v rámci (prvostupňového) skúmania žiadostí o medzinárodnú ochranu vedie rovnaké správanie k domnienke konkludentného spať vzatia žiadosti a nie k zamietnutiu žiadosti ako zjavne neopodstatnenej?

Príslušné ustanovenia práva Únie a judikatúra Súdneho dvora

Zmluva o fungovaní Európskej únie: článok 78

Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“): článok 47

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60): články 28, 31 ods. 8, 32 ods. 1 a 2, 46 a 47

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9): článok 4

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. L 348, 2008, s. 98): článok 7 ods. 4 a článok 11 ods. 1

Rozsudky zo 6. októbra 1982, Cilfit a iní (283/81, EU:C:1982:335), z 21. decembra 2011, NS (C-411/10 a C-439/10, EU:C:2011:865), z 31. januára 2013, D. A. A. (C-175/11, EU:C:2013:45), zo 7. novembra 2013, X a iní (C-199/12 až C-201/12, EU:C:2013:720); zo 17. decembra 2015, Tall (C-239/14, EU:C:2015:824), z 26. februára 2015, Shepherd (C-472/13, EU:C:2015:117), z 18. októbra 2018, E. G. (C-662/17, EU:C:2018:847), z 19. marca 2020, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompá) (C-564/18, EU:C:2020:218), a z 9. septembra 2020, Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Zamietnutie následnej žiadosti – Lehota na podanie opravného prostriedku) (C-651/19, EU:C:2020:681)

Príslušné vnútroštátne predpisy

Ústava Helénskej republiky: článok 8, článok 20 ods. 1, články 87 a 89 ods. 2

Nomos 4636/2019, Peri Diethnous Prostatias kai alles diataxeis (FEK A'169/1.11.2019) [zákon č. 4636/2019 o medzinárodnej ochrane a iné ustanovenia (FEK A' 169/1.11.2019): články 2, 4, 5 ods. 1, článok 9 ods. 1, články 15, 78 ods. 3 a 9, články 81, 92, 95 ods. 1 a článok 97ods. 2]

Nomos 4375/2016, Organosi kai leitourgia Ypiresias Asylou, Archis Prosfygon, Ypiresias Ypochis kai Taftopoiisis systasi Genikis Grammateias Ypochis, prosarmogi tis Ellinikis Nomothesis pros tis diataxeis tis Odigias 2013/32/EE tou Evropaikou Koinovouliou kai tou Symvouliou „schetika me tis koines diadikasies gia ti chorigisi kai anaklisi tou kathestotos diethnous prostatias (anadiatyposi)“ (L 180/29.6.2013), diataxeis gia tin ergasia dikaiouchon diethnous prostatias kai alles

diataxeis (FEK A' 51/3.4.2016), [zákon č. 4375/2016, organizácia a fungovanie Migračného úradu, Odvolacieho orgánu a Prijímacieho a identifikačného úradu, zriadenie Generálneho sekretariátu pre prijímanie, prispôsobenie gréckych právnych predpisov ustanoveniam smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ „o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (prepracované znenie)“ (L 180/29.6.2013), ustanovenia o zamestnávaní osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu a iné ustanovenia (FEK A' 51/3.4.2016) a o zmenách zákona č. 4399/6.4.2016: § 4 ods. 1]

Nomos 3907/2011, Idrysi Ypiresias Asylou kai Ypiresias Protis Ypodochis, prosarmogi tis ellinikis nomothesias pros tis diataxeis tis Odigias 2008/115/EK „schetika me tous koinous kanones kai diadikasies sta krati-meli gia tin epistroti ton paranomos diamenonton ypikoon triton choron“ kai loipes diataxeis (FEK A' 7/26.1.2011) [zákon č. 3907/2011, zriadenie Migračného úradu a Úradu pre prvé prijatie, prispôsobenie gréckych právnych predpisov ustanoveniam smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES „o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území“ a iné ustanovenia (FEK A' 7/26.1.2011): § 22 ods. 4]

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 1 Dňa 28. februára 2019 podal žalobca vo veci samej, štátny príslušník Iraku, žiadosť o medzinárodnú ochranu na Perifereiako Grafeio Asylou Samou (Regionálny migračný úrad Samou, Grécko), pričom vyhlásil, že svoju krajinu pôvodu opustil, pretože jeho život ohrozovali „ozbrojené zločky“ v dôsledku sektárskeho konfliktu.
- 2 Žalobcu uznali za obeť vážneho fyzického násillia a následne s ním 24. februára 2020 vykonali pohovor v Perifereiako Grafeio Asylou Thessalonikis (Regionálny migračný úrad Solún, Grécko). Pri tejto príležitosti v súvislosti s dôvodmi, ktoré ho prinútili opustiť jeho krajinu pôvodu uviedol, že udržiaval romantický vzťah s istým dievčaťom, čo ohrozovalo jeho život, pretože to viedlo ku kmeňovému rozhodnutiu usmrtiť ho. Z tohto dôvodu žalobca opustil Irak, odišiel do Turecka a odtiaľ vstúpil do Grécka.
- 3 V priebehu správneho konania na posúdenie jeho žiadosti žalobca predložil dokument adresovaný všetkým kmeňom, ktorý nariad'oval jeho smrť za jeho zlé správanie voči kmeňom. Žalobca vyhlásil, že sa nechce vrátiť do svojej krajiny pôvodu, pretože v takom prípade by ho zabili.
- 4 Dňa 18. mája 2020 Regionálny migračný úrad Solún svojim rozhodnutím uvedenú žiadosť zamietol, pretože tvrdenia žalobcu považoval za nedôveryhodné, pričom vyššie uvedený dokument neuznal za úplný dôkaz.
- 5 Dňa 27. augusta 2021 podal žalobca proti tomuto rozhodnutiu odvolanie v správnom konaní na Nezávislú odvolaciu komisiu. Pri podaní odvolania ho

informovali, že dátum stanovený pre preskúmanie jeho žiadosti bol 11. október 2021 a že v tento deň je povinný osobne sa dostaviť pred príslušnú Nezávislú odvolaciu komisiu, s výnimkou prípadu, ak sa legálne zdržiava v konkrétnom Kentro Ypodochis kai Taftopoiisis (Prijímacie a identifikačné stredisko, ďalej len „KYT“) alebo mu bolo uložené obmedzenie pohybu alebo povinnosť zdržiavať sa na mieste mimo regiónu Atika.

- 6 Žalobca sa v každom prípade v deň vypočutia nedostavil pred komisiu. Z tohto dôvodu komisia, po tom, čo zistila, že žalobca sa nenachádzal v nijakom z KYT, nepodliehal obmedzeniam pohybu ani neexistovali dôvody vyššej moci, prijala rozhodnutie, ktorým bez vecného preskúmania zamietla odvolanie ako zjavne nedôvodné, pričom mu uložila opatrenie spočívajúce v návrate bez možnosti dobrovoľného odchodu z krajiny.
- 7 Žalobca podal proti rozhodnutiu Nezávislej odvolacej komisie (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalobu o neplatnosť na vnútroštátny súd.

Základné tvrdenia žalobcu v konaní vo veci samej

- 8 Žalobca okrem iného uvádza, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté bez zákonného a dostatočného odôvodnenia. Konkrétne poukazuje na to, že jeho odvolanie bolo neoprávnené zamietnuté bez náležitého vecného preskúmania výlučne z dôvodu jeho neprítomnosti počas prejednávania opravného prostriedku, keďže pojednávania sa nemohol z dôvodu vyššej moci zúčastniť, najmä z dôvodu finančných ťažkostí, ktoré mu zabránili dostať sa do Atén zo Solúna, kde má bydlisko.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 9 Smernice 2011/95 a 2013/32, ktoré sú súčasťou spoločného európskeho azylového systému, sa do vnútroštátneho práva prebrali zákonom č. 4363/2019. Podľa § 92 tohto zákona, ktorý zodpovedá článku 46 smernice 2013/32 týkajúcej sa práva na účinný opravný prostriedok pred súdom, je žiadateľ o medzinárodnú ochranu oprávnený podať v správnom konaní opravný prostriedok proti prvostupňovému rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o medzinárodnú ochranu.
- 10 Paragrafom 4 ods. 1 zákona č. 4375/2016 v znení zákona č. 4399/2016 sa zriadili Nezávislé odvolacie komisie, ktorých úlohou je skúmať odvolania žiadateľov o medzinárodnú ochranu s cieľom právne a vecne posúdiť zamietavé rozhodnutia vydané na prvom stupni.
- 11 S cieľom poskytnúť potrebné procesné záruky sa stanovilo, že tieto komisie, vymedzené ako „kvázisúdne orgány“, väčšinou pozostávajú zo sudcov vo výkone funkcie (sudcovia bežných správnych súdov). Členovia komisií požívajú pri výkone svojich funkcií osobnú a funkčnú nezávislosť.

- 12 Okrem toho sa zaručuje zásada nestrannosti, keďže komisie majú vo vzťahu k zúčastneným stranám nezávislé postavenie a nezastupujú správny orgán.
- 13 Rozhodnutia prijímané týmito komisiami vo veci správnych odvolaní proti rozhodnutiam správnych orgánov, po dôkladnom právnom a vecnom preskúmaní a s úplným, špecifickým a konkrétnym odôvodnením, sú pre účastníkov záväzné, vzhľadom na to, že ich možno napadnúť len na súde, čiže žalobou o neplatnosť podanou na správny súd.
- 14 Nezávislé odvolacie komisie nie sú s ohľadom na vyššie uvedené súdnymi orgánmi v ústavnom zmysle, ale ide o komisie vykonávajúce súdnu právomoc v zmysle článku 89 ods. 2 Ústavy Helénskej republiky.
- 15 Okrem toho v § 97 ods. 2 zákona č. 4636/2019 sa stanovuje, že odvolateľ je povinný zúčastniť sa konaní pred Nezávislými odvolacími komisiami osobne. Jediné prípady, ktoré nevyžadujú osobnú účasť, sa uvádzajú v § 78 ods. 3. Ide o prípad, keď sa žiadateľ o medzinárodnú ochranu zdržiava v prijímacích alebo ubytovacích zariadeniach, alebo ak má obmedzený pohyb alebo uloženú povinnosť zdržiavať sa na konkrétnom mieste, pričom v takom prípade sa môže nechať zastúpiť právnym zástupcom alebo zaslať potvrdenie osvedčujúce, že nastal jeden z uvedených prípadov. Ak sa žiadateľ o medzinárodnú ochranu osobne nedostaví, (prípadne nezašle potvrdenie uvedené v § 78 ods. 3 predmetného zákona), jeho odvolanie sa zamietá ako zjavne nedôvodné, a to z dôvodu domnienky, že žiadateľ podal odvolanie len s cieľom oddialiť alebo znemožniť výkon predchádzajúceho alebo hroziaceho rozhodnutia o vyhostení alebo inom spôsobe odsunu.
- 16 V tejto súvislosti vnútroštátny súd poznamenáva, že, podľa ustálenej judikatúry, povaha opravného prostriedku podľa článku 46 smernice 2013/32 musí byť určená v súlade s článkom 47 Charty, podľa ktorého každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom (rozsudok z 18. októbra 2018, E. G., C-662/17, EU:C:2018:847, bod 47 a tam citovaná judikatúra).
- 17 V prípade neexistencie pravidiel Únie v danej oblasti však vnútroštátnemu právnemu poriadku každého členského štátu prináleží, aby na základe zásady procesnej autonómie upravil procesné náležitosti týkajúce sa žalôb určených na zaručenie ochrany práv osôb podliehajúcich súdnej právomoci, a to pod podmienkou, že nesmú byť menej priaznivé než pravidlá, ktoré upravujú podobné situácie podliehajúce vnútroštátnemu právu (zásada ekvivalencie), a že nesmú prakticky znemožniť alebo nadmerne sťažiť výkon práv, ktoré priznáva právo Únie (zásada efektivity) [rozsudok z 19. marca 2020, Beándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompa), C-564/18, EU:C:2020:218, bod 63 a z 9. septembra 2020, Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Zamietnutie následnej žiadosti – Lehota na podanie opravného prostriedku), C-651/19, EU:C:2020:681, bod 34].

- 18 Smernica 2013/32 neobsahuje špecifické ustanovenia týkajúce sa osobnej účasti žiadateľov pred orgánom posudzujúcim účinný opravný prostriedok podľa článku 46 smernice alebo následkov nesplnenia takejto procesnej povinnosti. Možno preto dospieť k záveru, že vyžadovanie povinnej osobnej účasti v zmysle § 97 ods. 2 zákona č. 4636/2019 (alebo uloženie povinnosti zaslať potvrdenie podľa § 78 ods. 3 predmetného zákona) a stanovené zamietnutie odvolania ako zjavne nedôvodného v prípade nedodržania danej povinnosti patria do rozsahu pôsobnosti zásady procesnej autonómie členských štátov a možno ich ďalej skúmať len s ohľadom na súlad so zásadami ekvivalencie a efektivity.
- 19 Podľa článku 32 smernice 2013/32 je predpokladom toho, aby sa žiadosť o medzinárodnú ochranu považovala za zjavne neopodstatnenú, aby sa považovala za neopodstatnenú, čiže aby sa žiadosť vecne preskúmala. Ak sa však žiadateľ podľa § 97 ods. 2 zákona č. 4636/2019 osobne nedostaví na prejednanie odvolania, jeho návrh sa zamietá ako zjavne nedôvodný, ale bez príslušného vecného preskúmania. Okrem toho podľa výkladu článku 46 ods. 1 a 3 smernice 2013/32 v spojení s § 97 zákona č. 4636/2019, účinný opravný prostriedok stanovený gréckym právom prostredníctvom správneho odvolania proti rozhodnutiu správneho orgánu musí zaručiť úplné preskúmanie skutkových a právnych otázok *ex nunc*, k čomu nedochádza, keď sa žiadateľ nedostaví osobne pred odvolací orgán, čiže Nezávislú odvolaciu komisiu. Treba preto posúdiť, či je § 97 ods. 2 zákona č. 4636/2019 zlučiteľný s článkom 46 smernice 2013/32.
- 20 Pokiaľ ide o súlad so zásadou ekvivalencie, je potrebné poznamenať, že vzhľadom na to, že Nezávislé odvolacie komisie vykonávajú súdnu právomoc, neuznávajú sa však za súdy v ústavnom zmysle, vzniká otázka určenia obdobného postupu stanoveného vnútroštátnym právom, s ktorým by sa porovnálo sporné konanie pred týmito komisiami.
- 21 Konkrétne sa nastoľuje otázka, či sa predmetné predpisy majú preverovať vo vzťahu k predpisom platným v konaní pred inými správnyimi orgánmi, ktoré prejednávajú správne odvolania proti rozhodnutiam správnych orgánov (v prípade neexistencie jednotného procesného rámca, ale odlišných pravidiel pre každú inštitúciu a, v každom prípade, ak nie je povinná osobná účasť žiadateľa pri prejednaní odvolania, ale existuje možnosť nechať sa zastúpiť právnym zástupcom alebo tretou osobou), alebo vo vzťahu k pravidlám vzťahujúcim sa na vecné žaloby alebo žaloby o neplatnosť podávané na správny súd (jednak konanie, ktorého sa dotknutý účastník nie je povinný zúčastniť osobne, ale môže ho zastupovať advokát, jednak, v prípade vecných žalôb, za určitých podmienok možno podať druhý návrh, ak sa prvá žaloba zamietne).
- 22 Uvedená otázka sa týka výkladu článku 46 smernice 2013/32, t. j. rozhodnutia o podstatnej povahe postupu preskúmania účinného opravného prostriedku stanoveného v tomto článku a nie len jednoduchého posúdenia podobnosti zodpovedajúcich procesných pravidiel, ktoré prináležia vnútroštátnemu súdu [pozri rozsudok Súdneho dvora z 9. septembra 2020, Commissaire général aux réfugiés

et aux apatrides (Zamietnutie následnej žiadosti – Lehota na podanie opravného prostriedku), C-651/19, EU:C:2020:681, body 37 a 38].

- 23 Pokiaľ ide o súlad so zásadou efektivity, možno tiež poznamenať, že sporné ustanovenie § 97 ods. 2 zákona č. 4636/2019 je opodstatnené vzhľadom na dôvody riadneho a rýchleho postupu preskúmania žiadostí o medzinárodnú ochranu, keďže zabezpečuje, aby sa žiadatelia o medzinárodnú ochranu neustále zaujímali o výsledok ich odvolania a ďalej sa nachádzali na gréckom území, aby sa tak predišlo plytvaniu cenného času vecným skúmaním odvolaní, ktoré nie sú pre samotných žiadateľov relevantné, a tým sa urýchlilo preskúmanie iných odvolaní.
- 24 Na druhej strane možno tiež podotknúť, že vyššie uvedené ustanovenie znemožňuje alebo nadmerne sťažuje výkon práva Európskej únie. Na jednej strane neúmerne zaťažuje žiadateľov o medzinárodnú ochranu, ktorí sú povinní (ak sa na nich nevzťahuje jedna z výnimiek stanovených v článku 78 ods. 3 zákona č. 4636/2019) osobne sa dostaviť do sídla Nezávislých odvolacích komisií v Aténach len na účely potvrdenia ich prítomnosti a nie na účely pohovoru, pričom ich nemôže zastupovať právny zástupca ani iná osoba. Na druhej strane, stanoveným dôsledkom nesplnenia tejto procesnej náležitosti je domnienka nesprávneho uplatnenia práva na opravný prostriedok, pričom odvolanie sa z tohto dôvodu zamietajú ako zjavne nedôvodné.
- 25 Pokiaľ ide konkrétne o zamietnutie odvolania ako zjavne nedôvodného bez preskúmania veci samej, treba predovšetkým zdôrazniť, že v súlade so smernicou 2013/32 sa nedodržanie povinnosti komunikovať s úradmi spája s domnienkou konkludentného späť vzatia žiadosti o medzinárodnú ochranu a nie so zamietnutím žiadosti ako zjavne neopodstatnenej.
- 26 Po druhé, predpokladom zamietnutia žiadosti o medzinárodnú ochranu ako zjavne neopodstatnenej je podľa výslovného ustanovenia článku 32 ods. 2 smernice 2013/32, aby bola žiadosť prinajmenšom neopodstatnená. Táto podmienka sa nestanovuje § 97 ods. 2 zákona č. 4636/2019, ktorým sa riadi výlučne konanie pred Nezávislými odvolacími komisiami a podľa ktorého sa stanovuje zamietnutie opravného prostriedku v zmysle článku 46 smernice 2013/32 ako zjavne nedôvodného, čo zodpovedá zamietnutiu súdnych prostriedkov nápravy podľa vnútroštátneho práva ako neprípustných z formálnych dôvodov, bez preskúmania veci samej.
- 27 Po tretie, zamietnutie žiadosti ako zjavne neopodstatnenej má širšie dôsledky, pretože zahŕňa neposkytnutie lehoty na dobrovoľný odchod a uloženie zákazu vstupu občanovi tretej krajiny (pozri článok 7 ods. 4 a článok 11 ods. 1 písm. a) smernice 2008/115).
- 28 Po štvrté, skutkový základ domnienky uvedenej v § 97 ods. 2 podľa všetkého nezodpovedá poznatkom vyplývajúcim zo všeobecnej skúsenosti a logiky, pretože osobná neúčast' na zasadnutí Nezávislej odvolacej komisie môže byť zapríčinená

dôvodmi, ktoré nesúvisia so zámerom zabrániť alebo oddialiť výkon predchádzajúceho alebo hroziaceho rozhodnutia o vyhostení alebo inom spôsobe odsunu odvolateľa, najmä vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutia komisií sa neprijímajú v ten istý deň, a preto účasť žiadateľov o medzinárodnú ochranu na zasadnutí týchto komisií v deň pojednávania nijakým spôsobom neľahčuje výkon návratu v prípade zamietnutia odvolania.

- 29 Po piate a na záver, v článku 46 ods. 11 smernice 2013/32 sa stanovuje, že členské štáty môžu stanoviť podmienky, za ktorých možno predpokladať, že žiadateľ svoj opravný prostriedok vzal konkludentne späť alebo od neho odstúpil, spolu s pravidlami konania, ktoré sa majú dodržiavať, zatiaľ čo, na druhej strane, neobsahuje nijaké ustanovenie o možnosti zamietnuť opravné prostriedky ako zjavne nedôvodné.
- 30 Nie je preto jasné, či sa vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa možnosti vyvodiť domnienku konkludentného zrušenia alebo zamietnutia žiadosti o medzinárodnú ochranu ako zjavne neopodstatnenej vzťahuje priamo alebo analogicky na opravné prostriedky.
- 31 Vzhľadom na uvedené ťažkosti pri výklade významu príslušných ustanovení práva Únie považuje vnútroštátny súd za nevyhnutné položiť Súdnemu dvoru predmetné prejudiciálne otázky.

PRACOVNÝ DOKUMENT